Life VARIETY รายการ ไลฟ์วาไรตี
ออกอากาศทุกวันเสาร์
เวลา 14.05 - 14.30 น.
NBT 2HD Digital (กดหมายเลข 2)
ผลิตโดย แนวหน้า

แนวหน้า
สุดสัปดาห์

อันดนตรีมีคุณทุกอย่างไป ย่อมใช้ได้ดังจินดาค่าบุรินทร์

เพลงไทยหรือที่หลายคนเรียกว่าเพลงไทยเดิม มีความเป็นมา มีรูปแบบ มีขนบ การเล่นและการร้อง จึงต้องรักษาขนบไว้ให้มั่นคง เพราะนั่นคือการแสดงออกถึงความเคารพในภูมิปัญญาของบรรพชนที่สร้างสรรค์ศิลปะนี้ไว้สำหรับคนไทยทุกคน

ไลฟ์ วาไรตี สัปดาห์นี้ ดร.เฉลิมชัย ยอดมาลัย รองคุณไปรษณียากรด้วงแหนมีสิทธิ์ราชาวิชาศุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาศุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงการร่วมกับเยาวชนรักษ์และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยไว้ให้ยืนยง

นางสาวกชกร เรืองหุ่น นิสิตชั้น ปี 4 สาขาวิชาศุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาศุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● ชอบร้องเพลงไทยเดิมมาตั้งแต่อายุเท่าไรหรือเรียนอยู่ชั้นอะไรครับ

น.ส.กชกร : หนูเริ่มเรียนรับร้องเพลงไทยเดิมตอนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนสวนอนันต์วิทยา จังหวัดสุโขทัย แต่จริงๆ หนูชอบร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กๆ ที่บ้านหนูนั้นคุณปู่ คุณยายก็ร้องเพลงกันค่ะ แต่ตอนเด็กหนูร้องเพลงลูกทุ่ง ไม่ได้ร้องเพลงไทยเดิม แต่มาฝึกเมื่อเรียนมัธยมปลายค่ะ เพราะครูเห็นว่าน่าจะร้องเพลงไทยเดิมได้ จึงฝึกให้ค่ะ

● ที่บ้านมีใครทำอาชีพเล่นดนตรีไทย หรือร้องเพลงไทยเดิมไหมครับ

น.ส.กชกร : ไม่มีค่ะ

● ครั้งแรกที่น้องร้องเพลงไทยเดิมในงานที่มีสาธารณชนไปชม ตอนนั้นเรียนชั้นไหนครับ

น.ส.กชกร : มัธยมศึกษาปีที่ 4 เลยค่ะ ในงานแข่งขันปาฏิทินการแสดงไทย และดนตรีไทยในจังหวัดสุโขทัยค่ะ

● การร้องเพลงลูกทุ่งมาก่อนแล้วมาปรับเป็นเพลงไทยเดิม ต้องปรับเสียง ปรับสไตล์การร้องนานไหมครับ และการร้องเพลงลูกทุ่งมาก่อนช่วยให้ร้องเพลงไทยเดิมได้ดีขึ้นไหมครับ

น.ส.กชกร : ต้องปรับเสียงร้อง และท่วงทำนองการร้องนานพอประมาณค่ะ ต้องขอขอบพระคุณคุณครูผู้ฝึกสอนให้ค่ะ คุณครูที่สอนหนูท่านก็จบจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ด้วยค่ะ ท่านตั้งใจฝึกฝนให้หนูอย่างมาก กว่าหนูจะปรับเสียงได้ก็ใช้เวลาพอควร เพราะแรกๆ จะร้องติดลำนำเพลงลูกทุ่ง ส่วนการร้องเพลงลูกทุ่งมาก่อนก็ดีตรงที่ช่วยในเรื่องการออกเสียงภาษาไทย เพราะเพลงลูกทุ่งนั้นต้องออกเสียงร้องให้ชัดเจนมากๆ ดังนั้นการร้องเพลงลูกทุ่งมาก่อนก็ช่วยให้ร้องเพลงไทยเดิมได้ดีขึ้น เพราะลูกทุ่งมีเสียงเอื้อน มีลูกคอ มีการออกเสียงภาษาไทยชัดเจน และทำให้รู้จังหวะของเพลงแล้วก็มาปรับใช้เวลาร้องเพลงไทยเดิม

● เวลาร้องเพลงไทยเดิมให้ที่สาธารณะ มีผู้ชมมากมาย และบางครั้งต้องร้องหน้าพระที่นั่งด้วย ภาคภูมิใจมากไหมครับ

น.ส.กชกร : หนูภูมิใจมากค่ะ และก็ใจชื่นที่มีส่วนร่วมสืบสานเพลงไทยเดิม เพราะเป็นมรดกล้ำค่าคู่ค้ำศิลปะของไทยเรา

● ตอนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ตอนนำเสนอผลงานก่อนจะเข้าสู่การสัมภาษณ์รอบแรก น้องทำอย่างไรบ้างครับ

น.ส.กชกร : หนูตอบคอมแทนโดยการนำเสนอผลงานการร้องเพลงไทยเดิม ด้วยการส่งเสียงที่ปรับฝึกเป็นคลิปวิดีโอไว้ให้กับคณะได้พิจารณาค่ะ โดยส่งเพลงลูกทุ่งตามรายชื่อเพลงที่ทางคณะได้ให้มาค่ะ

● เพลงไทยเดิมที่ร้องยากที่สุดคือเพลงจำพวกไหนครับ

น.ส.กชกร : จริงๆ แล้วก็ยากง่ายต่างกันไปค่ะ ขึ้นกับว่าคนร้องชอบแบบไหน เช่น เพลงตับ เพลงเถา ซึ่งเพลงเถาก็มีตั้งแต่ 1-3 ชั้น แล้วยังขึ้นกับว่าร้องกับวงปี่พาทย์ชนิดไหน ไม้แข็ง ไม้นวม เครื่องสาย ซึ่งก็จะต่างกันไปในแต่ละชนิดของวงดนตรีค่ะ สำหรับหนู หนูเห็นว่าเพลงที่ร้องยากที่สุดคือเพลงที่ต้องแสดงอารมณ์ในน้ำเสียงอย่างชัดเจน เช่น เพลงเดี่ยวพญาโศก เพราะต้องใช้อิริยา และการบงการ รวมถึงน้ำเสียงในการร้องอย่างมากค่ะ แต่บางคนอาจจะบอกว่าเพลงเถาสามชั้นร้องยาก ซึ่งก็แล้วแต่คนค่ะ และหนูเห็นว่าการร้องกับวงปี่พาทย์ไม้แข็ง ร้องยากที่สุดค่ะ เพราะว่าต้องร้องด้วยเสียงสูงมากให้ไปกับเสียงของดนตรีไม้แข็งให้

● การร้องเพลงไทยมีขนบแบบแผนใช่ไหมครับ เราเปลี่ยนแปลงได้ไหมครับ ผมสังเกตเห็นนักร้องเพลงรุ่นนี้กับนักร้องเพลงรุ่นครู ร้องเกือบจะเหมือนกันแบบออดแบกกันมาเลย

น.ส.กชกร : มีขนบของเพลงไทยค่ะ เราต้องรักษาขนบไว้ อย่างคนลูกเงินั้น เวลาร้องเพลง หรือต่อเพลงก็จะฟังจากเทป หรือซีดีขึ้นไปก่อน แล้วไปร้องให้ครูฟังสดๆ ครูท่านก็จะแก้ไขให้การนิดหน่อยนิดนี้นิดเดี๋ยวไปจากของเดิม ท่านจะชี้ให้เห็นว่าต้องลงจากตะเบียงตรงไหนบ้าง ต้องฟังมากๆ แล้วฝึกออกเสียงให้ได้ใกล้เคียงครูมากที่สุด แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันซะเป๊ะ เพราะเสียงเราก็เป็นเสียงครูอาจไม่เหมือนกันทั้งหมด แต่ก็ต้องรักษาขนบการร้องไว้ให้มากที่สุดค่ะ

นายก้องภพ บุญเต็ม นิสิต ปี 2 สาขาวิชาศุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาศุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● เล่นดนตรีไทยชนิดไหนครับ เล่นดนตรีชนิดเดียวหรือหลายชนิดครับ

นายก้องภพ : ซอด้วงครับ ผมเล่นซอด้วงเท่านั้นครับ แต่เคยฝึกเครื่องดนตรีอื่นบ้าง แต่ลุดท้ายก็วงด้วงที่ซอด้วงครับ

● เล่นซอด้วงมาตั้งแต่อยู่ชั้นประถมหรือมัธยมครับ จบมัธยมมาจากโรงเรียนอะไรครับ

นายก้องภพ : เล่นซอด้วงจริงๆ ตั้งแต่มัธยมเรียนมัธยมที่ 2 ผมมาจากโรงเรียนวัดสุทธิวราราม ครับ

● ทำไมจึงชอบซอด้วงครับ

นายก้องภพ : เป็นเพราะตอนเด็กๆ เรียนไม่โรงเรียนแล้วไปเปิดเสียงซอด้วง แล้วเห็นพี่ๆ เขาเล่นดนตรีไทย ได้เห็นลีลาการสีซอด้วง แล้วได้ยินเสียงของซอนิดนี้ เลยประทับใจ และตั้งใจฝึกซ้อมให้ดีที่สุด เพื่อจะได้แสดงร่วมกับวงดนตรีไทยของโรงเรียนได้ครับ แล้วผมก็ได้เล่นกับวงดนตรีไทยของโรงเรียนครับ

● ซอนิดหลายชนิด เช่น ซอคู้ ซอด้วง และซอสามสาย ในฐานะคนเล่นดนตรีไทยจำพวกซอ ซอชนิดไหนเล่นยากที่สุดครับ

นายก้องภพ : ซอสามสายเล่นยากที่สุดครับ ผมเคยฝึกมาก่อนจึงพราบว่าเล่นค่อนข้างยาก เมื่อเทียบกับซอด้วงซอคู้

● สาเหตุที่ซอสามสายเล่นยาก เพราะอะไรครับ

นายก้องภพ : เพราะลักษณะการวางตัวของซอต่างจากซอคู้และซอด้วง คือซอสามสายจะวางไว้หน้าคนเล่น การจับตัวซอก็จะต่างกันด้วย คือจะต้องวางต่างทางการเล่นที่แตกต่างไปจากซอคู้และซอด้วงครับ

● ผมสังเกตว่าเวลานักดนตรีไทยเล่นดนตรีไม่เห็นต้องดูโน้ตเพลงเลย เพลงโน้นสนจะยาว และมีหลายเพลงมาก ใช้วิธีการอย่างไรจึงจำได้ และเล่นกันได้แบบราบรื่น โดยไม่มี conductor ด้วย

นายก้องภพ : ต้องซ้อมมากๆ ครับ ต้องทำความเข้าใจกับเพลงต่อตัวซอครับ เพราะแต่ละเพลงมีจังหวะและลีลาต่างกัน จึงต้องซ้อมให้มาก แล้วทำความเข้าใจเนื้อเพลง และท่วงทำนองของเพลงให้ได้ก่อนครับ การเล่นร่วมกันเป็นวงต้องมีจังหวะรับส่ง ต้องดูมือ รู้จังหวะเพลงครับ ส่วนเรื่องโน้ตเพลงนั้น แรกๆ ของการเล่น ก็ต้องดูก่อนครับ สูงขึ้นก็ได้ขึ้นไปครับ

● ก่อนจะออกงานแต่ละครั้ง ต้องซ้อมนานกี่วันครับ

นายก้องภพ : อย่างน้อยๆ ก็เป็นอาทิตย์ครับ โดยแต่ละคนก็ต้องซ้อมเล่นเครื่องดนตรีของตัวเองมาให้ดีก่อนครับ แล้วจึงมาก่อนโดยร่วมกันเป็นวงอีกครั้ง ต้องฟังเสียงเครื่องให้จังหวะให้ดี ฟังเสียงนั้น เสียงนี้ของครับ

● การเล่นดนตรี หากเล่นมาตั้งแต่เด็กๆ กับมาฝึกเล่นตอนอายุเกิน 20 ปีไปแล้ว มีผลต่างกันมากไหมครับ

นายก้องภพ : ต่างกันครับ เพราะหากเล่นมาตั้งแต่เด็กๆ จะคุ้นเคยมากกว่า มีความชำนาญมากกว่า มีทักษะมากกว่า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเล่นดนตรีตอนโตแล้วจะเล่นไม่ได้ สามารถเล่นได้ แต่ความชำนาญจะต่างกันกับการเล่นดนตรีมาตั้งแต่อายุยังน้อยๆ ครับ เด็กๆ ยังจำได้ง่าย และฝึกได้ง่ายครับ

นายพชร ดวงใหญ่ นิสิต ปี 3 สาขาวิชาศุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาศุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● น้องเล่นดนตรีชนิดไหนครับ

นายพชร : เล่นจะเข้ครับ

● เลือกเล่นจะเข้เพราะอะไรครับ มีผู้แนะนำหรือเลือกเองครับ

นายพชร : สมัยเด็กๆ เห็นเครื่องจะเข้แล้วชอบ แล้วเมื่อได้ยินเสียงก็ยิ่งชอบ และเลือกเล่นจะเข้ครับ

● เสน่ห์ของเสียงจะเข้ และเครื่องดนตรีนี้อยู่ตรงไหนครับ

นายพชร : อยู่ที่เสียงของเครื่องสายนี้ครับ สมัยก่อนเสียงจะเข้จะรุ่มกว่านี้ครับ ผมฟังแล้วชอบมาก ปัจจุบันเสียงแหลมมากขึ้น เพราะเปลี่ยนไปตามเทรนด์ของการเล่นในวงครับ เสียงแหลมอาจทำให้ได้ยินเสียงชัดขึ้น แต่สำหรับผมชอบเสียงรุ่มมากกว่าครับ

● สมัยที่เริ่มเล่นจะเข้ เพื่อนๆ ถามไหมว่าทำไมไม่เรียนดนตรีสากล

นายพชร : เขาก็ถามเป็นบ่อยมากครับ เขาประจำแต่ก็ตอบไปว่าผมชอบจะเข้ครับ อยากเล่นจะเข้ เพราะเสียงมีเสน่ห์ เครื่องดนตรีก็แสนจะเท่ ผมหลงรักจะเข้ครับ เมื่อรักแล้วก็เล่นได้ แม้อาจจะสู้กำเล่นยาก แต่เมื่อรักแล้วไม่ยากเลยครับ เมื่อเราเริ่มต้นด้วยความรัก เราจะไปกับมันได้ดีครับ

● เรียนจบแล้วอยากทำงานด้านไหนครับ

นายพชร : อาจจะเป็นอาจารย์ครับ หรืออาจจะทำอาชีพนักดนตรีไทยควบคู่ไปด้วยครับ หรือไม่ก็ทำงานในส่วนงานด้านดนตรีไทยที่มีมากมายในประเทศของเรา ทั้งที่ทางประชาสัมพันธ์ และการแสดงปาการ ครับ หรือกับวงของเกษตรก็ได้ครับ

● ตอนสมัยเด็กๆ เพื่อนๆ เขาฟังเพลงแบบ K Pop หรือ J Pop เขาเคยช่วยเขาไปฟัง หรือเคยฟังบ้างไหมครับ

นายพชร : ก็ฟังบ้างครับ แต่ไม่ได้ชอบมาก ฟังได้แต่ฟังได้ไม่นานครับ ไม่ 1 ไม่ได้ครับ ดนตรีทำนองนั้นครับ ไม่ได้ติดค้างนะครับ แต่ฟังแล้วไม่ 1 ครับ ผมรู้สึกว่าชอบดนตรีไทย ชอบจะเข้ ก็เล่นไปเรื่อยๆ ศึกษาไปเรื่อยๆ ครับ เราก็ชอบของเราแบบนี้ ก็ไปตามทางของเรา แต่จะคนละต่างกันไป สามารถนิยมการฟังดนตรี ไม่มีใครผิดหรือถูกครับ ผมชอบดนตรีไทยแท้ก็ชื่นชมกับดนตรีไทยครับ ฟังแล้วชอบ ก็ฟังไปเรื่อยๆ ใครจะว่าเชย ก็เชื่อของเรา เราก็ชอบของเราครับ ผมว่าดนตรีทุกชนิดดีหมดนะครับ ก็นคนชอบ ดีทุกอย่าง เพราะมันดนตรีมีคุณสมบัติอย่างไป ย่อมใช้ได้ดังจินดาค่าบุรินทร์

● มีข้อเสนอแนะอย่างไรให้คนดนตรีไทยเป็นที่นิยมของสังคมให้มากขึ้นครับ

นายพชร : ชอบบอกว่าดนตรีไทยเป็นพัฒนาการทางเสียง เป็นอุปลักษณ์ของชาติไทยครับ เป็นอุปลักษณ์ลำดับของชาติไทย มีพัฒนาการเชิงลุลุงลุด มีความงามสูงสุด ผมมองว่าดนตรีไทยมีคุณค่ามาก มีความสูงส่งในตัวของอย่างมาก ดนตรีไทยมีค่าสูงมาก มีความวิจิตรงดงาม เป็นสมบัติแห่งเป็นอุปลักษณ์ของชาติไทย แต่ใครจะขึ้นชอบหรือไม่ ก็เป็นเรื่องของปัจเจก เราบังคับกันไม่ได้ แต่หากเขาเห็นคุณค่า เขาจะรักษาดนตรีไทยไว้ เมื่อเรารักดนตรีไทย เราจะช่วยกันรักษาไว้ ใครจะสอนประพาทดนตรีไทยก็ไปต่อยเขาไป แต่เราต้องรักและช่วยกันรักษาเขาไว้ เราต้องทำให้คนไทยเห็นคุณค่าของดนตรีไทย เราจะให้ช่วยกันรักษาไว้ ผมมองว่าปัจจุบันดนตรีไทยได้รับการผลักดันโดยรัฐบาลพอสมควรประมาณนึงการวางหลักสูตรการเรียนการสอนตะดับในมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาด้วย แต่หากรัฐบาลจะสนับสนุนให้มากขึ้น ก็ดีก็ช่วยผลักดันให้มีงานของชาติด้านดนตรีไทยให้มากขึ้น ปัจจุบันต้องยอมรับว่าผู้ที่จบดนตรีไทยบ้างอาจจะมีงานรองรับไม่มากนัก ถ้ารัฐบาลจะส่งเสริมเรื่องนี้ให้มากขึ้นก็จะดีครับ

นางสาวชนันท์กานต์ พลัดเรือนิล นิสิต ปี 3 สาขาวิชาศุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาศุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● น้องเล่นดนตรีชนิดไหนครับ

น.ส.ชนันท์กานต์ : หนูเล่นซอด้วงค่ะ เพราะคุณยายชอบซอด้วง แต่คุณยายไม่ได้เล่นดนตรีค่ะ ท่านชอบเสียงซอด้วง ท่านบอกหนูว่าเสียงไพเราะดี หนูอยากซอด้วงให้คุณยายค่ะ คุณยายชอบฟังเพลงไทยเดิมมากตอนเด็กๆ หนูเล่นระนาดเอกมาก่อนค่ะ แต่คุณครูท่านแนะนำว่าลองเล่นซอด้วงดีไหม หนูก็ลองเล่น เพราะอย่างที่บอกว่าคุณยายชอบซอด้วง แล้วสุดท้ายก็เปลี่ยนมาเล่นซอด้วง เลิกเล่นระนาดเอกไปเลยค่ะ

● ซอด้วงมีความสำคัญอย่างไรเวลาเล่นในวงดนตรีไทย

น.ส.ชนันท์กานต์ : จริงๆ เสียงซอด้วงเป็นเสียงหลักเสียงหนึ่งในวงดนตรีนะคะ โดยเฉพาะในวงเครื่องสาย เสียงซอด้วงจะเด่นพอๆ กับเสียงจะเข้ แต่ตัวซอด้วงจะเป็นผู้ดำเนินทำนองมากกว่าค่ะ

● ที่บ้านมีใครเล่นดนตรีไทยไหมครับ

น.ส.ชนันท์กานต์ : ไม่มีเลยค่ะ มีหนูคนเดียว เพราะคนอื่นๆ ในบ้านเล่นดนตรีสากล และบางคนชอบก็ไปคนในบ้านบอกเว้นคุณยายของว่าดนตรีสากลดีเล่น แต่คุณยายชูรสเพลงจากดนตรีไทย ก็ฟังเพลงสมัยก็ไปต่อคือที่บ้านหนูนั้นคุณพ่อ คุณแม่เล่นดนตรีสากลค่ะ เราก็เล่นดนตรีไทยกับสากลกันในบางครั้ง แต่หนูรักดนตรีไทยมากค่ะ เวลาเราว่างๆ เราก็จะหยิบเครื่องขึ้นมา

● วางอนาคตหลังจากจบศิลปกรรมฯ ไว้อย่างไรครับ

น.ส.ชนันท์กานต์ : คือตอนตอนนี้ก็ปัญญาไม่ก่อนแล้วอาจจะหางานทำไปด้วย แล้วพากเป็นไปได้จะเรียนให้จบขั้นปริญญาเอกด้านดนตรีไทยค่ะ แล้วก็อยากเป็นอาจารย์สอนดนตรีไทยค่ะ หรือไปทำงานในสังกัดสังคีตกรมศิลปากรค่ะ

● เคยมีเพื่อนหรือคนใกล้ชิดบอกไหมว่าดนตรีไทยเชย

น.ส.ชนันท์กานต์ : ก็มีบ้างค่ะ ก็ว่ากันไปแล้วแต่เขาชอบ ก็ฟังแล้วไม่ติดอะไร เขาชอบของเขา เขาก็เล่นดนตรีไทยไปเรื่อยๆ จริงๆ แล้วหนูก็ฟังเพลงสากล เพลงลูกทุ่ง เพลงญี่ปุ่นเกาหลี แต่ชอบเพลงไทยเดิมมากกว่าค่ะ หนูชอบแสดงดนตรีไทยผสมสากล โดยนำเสนอแสดงออกมาด้วยนะคะ ในงานที่ผ่านของคุณครูอาจารย์ค่ะ ก็มีคนให้ความสนใจมากนะคะ มันเป็นแบบผสมผสาน เป็น contemporary music ซอด้วงสามารถเล่นกับดนตรีสากลได้หลายชนิด เช่น เปียโน กีตาร์ กลองก็ได้ ขึ้นอยู่กับเราจะ mix เสียงของดนตรีให้ไปในทิศทางไหน เวลาผสมกันแล้ว เล่นเพลงต่างๆ เช่น ลาวดวงเดือน เขมรไทรโยค ลาวดำเนินเกวียน ลูกทุ่งเก่านี้เป็นต้น

● คนบางคนบอกว่าฟังดนตรีไทยแล้วจะหลับ เพราะทำนองเนิบช้ามาก

น.ส. ชนันท์กานต์ : ก็มีคนนะคะ เพราะดนตรีไทยที่ทำนองช้าๆ นั้นเราทำเพื่อกล่อมบทสวด เพื่อใช้ประโคมก่อนสวด เป็นการขับกล่อม แต่ก็ไม่สวดไปนะคะ ดนตรีไทยที่มีทำนองช้าๆ กระจับกระเจงเป็นส่วนนะคะ เช่น รัตราตรี เป็นต้น มันขึ้นกับการบรรเลงด้วยทำนองแบบไหน ดนตรีไทยไม่ได้มีแต่เพลงช้าๆ เท่านั้นค่ะ มีหลากหลายทำนอง หลายบริบทในการบำเพ็ญ

● คิดว่าดนตรีไทยถูกละเลยจากคนบางกลุ่มในยุคปัจจุบันไหมครับ

น.ส.ชนันท์กานต์ : ก็มีบ้างแต่ไม่ทั้งหมดค่ะ ก็มีผู้สนับสนุนอยู่บ้างค่ะ แม้อาจจะไม่มากเท่าที่ควรก็ตาม

● มีความเห็นอย่างไรที่จะให้คนดนตรีไทยได้รับการสนับสนุนมากกว่านี้ครับ

น.ส.ชนันท์กานต์ : ก็ต้องทำให้คนดนตรีไทยเข้มแข็งขึ้นมากขึ้น และคนก็ต้องเปิดใจฟังดนตรีไทยมากขึ้น หน่วยงานรัฐบาลต้องเข้ามาสนับสนุนด้วย อย่าปล่อยให้ดนตรีไทยดำเนินไปตามยถากรรม คนไทยก็ต้องเปิดใจฟังดนตรีไทยให้มากขึ้นด้วยค่ะ

คุณสามารถรับชมรายการไลฟ์ วาไรตี รายการที่ให้ทั้งสาระและความรู้ โดยชมรายการย้อนหลังได้ที่ YouTube ไลฟ์ วาไรตี

หมายเหตุ ขอเรียนให้ทราบว่า รายการไลฟ์ วาไรตี ยุติการออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ NBT แล้ว โดยออกอากาศรายการครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2567